

Όσκαρτων εύεμμησαν περὶ τὰ 50 ἑδόλια Ταναγρέων, μεταξὺ τῶν ὄποιων σπανίζει ὀσυνήθως ἡ ὑμουρένη ὥραιότης τῶν γυναικῶν τῆς πόλεως ταῦτης καὶ σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐνεπιγράφων πλακών μὲ πληρούν κτερισμάτων.

★

Αἱ ἐν Κορίνθῳ ἀνασκαφαὶ ἀπεκάλυψαν στρῶσιν ἀστίας κρήνης, γνωστῆς ὑπὸ τῷ ὄνομα Πειρήνη, μικρὰν δεξαμενὴν ὅπισθεν τοῦ περιβόλου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ διάφορα ἀργαῖα τοιχώματα.

— Με πολλὰς ἐπιδιός προγρωσοῦν καὶ αἱ ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ παρὰ τὸ ἐνθήσας ἀνάκτορον τοῦ Κάδμου. Ἡδη ἦλθον εἰς φῶς σωροὶ ψηφίδων, περιδεράσιων, αγγεία Μυκηναϊκά, μία λόγγη γαλικίνη, γρυσοῦν ἀνθοῖς με καλλιτεγνικὰ διαποικίλεις καὶ ἄλλα ἥπτον σημαντικὰ εύρηματα.

— Ἐν Βόλῳ ἐκ τῶν γενομένων ἀνασκαφῶν διὰ τὴν ἀνευρεσιν τοῦ περιωνύμου ἰεροῦ τοῦ Ἀκείου Διὸς ἀνεκαλύφθη περιβόλος ἐλλειψειδής διαμέτρου μήκους 100 μέτρων, πλάτους 25 μέτρων, ἐντὸς τοῦ ὄποιου ἀνευρέθησαν λείψανα οἰκοδομημάτων, γαλεῖς ἀγγεία καὶ τέσσαρες στῆλαι, ἔξ διν ἡ μία φαίνεται διτὶ εἴναι ἀναθηματική πρὸς τὰς Μοίσας, ὡς ἔξαγεται ἐκ τῆς ἡμιδιατηρουμένης ἐπιγραφῆς τῆς.

Ἐπίστης ἀνευρέθη τὸ μυθολογικὸν σπήλαιον τοῦ διδασκάλου τοῦ Ἀγιλλέως Κενταύρου Χειρώνος, ὅπερ δῆμος εἰσέτι δὲν ἀνεσκάψῃ.

* * *

ΝΤΙΝΑ

“Οταν πρόκειται νὰ γράψῃ κανεὶς γιὰ νέους ὥδο Ἀθανάσιος Μίχας, ἡ εὐγκαριστηριαὶ βέβαια εἶναι πολὺ μεγάλη: κ' εἴνε, θαρρῶ, γρέος ἀπαραίτητον νὰ πῆ κανεὶς δύο λέξεις γιὰ ἔνα βιβλίον, τὸ ὄποιον ὑπόσχεται πολλὰ καὶ μᾶς φανερώνεις ὅλη τὴν ἱδιοφυίαν ἔκεινου ποῦ τὸ ἔγραψε. Τὰ διηγήματα ποῦ εἴχε ὅμησιες: πρὸ τριῶν γρόνων, δειγμούν πολὺ καλά τι ἡμποροῦσε νὰ μᾶς δώσῃ καὶ διὰ τοῦτο πολλοὶ ἔγραψαν δι' ἔκεινο τὸ βιβλίον ἀπὸ ἔκεινους ποῦ δὲν ἐπιανοῦ τόσον εὔκολα κάθε ἔργον.

Διὰ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μίχα θὰ προσπαθήσω κάτι: νὰ πῶ μ' ὅλη τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ψυχῆς μου καὶ μ' ὅλην τὴν ἀμειοληψίαν ποῦ πρέπει νάγκη κανεὶς, ἀλλὰ καὶ μ' ὅλη τὴν ἀγάπη τοῦ γεωστοῦμος νὰ ἔχουμε εἰς νέους ποῦ ἔργαζονται, σὰν τὸν Μίχαν.

Η «Ντίνα», τὸ πρῶτον καὶ μακρότερον διήγημα, ἀπὸ τὸ ὄποιον λαμβάνει τὸ ὄνομα διὸ τὸ βιβλίον ἔχει ωραιότατα μέρη. Ο συγγραφεὺς του ἀν καὶ πολὺ νέος ἔχει τοῦ πολλὰ καλὰ τὴν ζωήν καὶ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ

ψυχολογήσῃ κάθε πρόσωπον καὶ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ποικιλίαν γχακτήρων. Στὴν «Ντίνα» πάσοι διάφοροι γχακτήρες, πόστη ζωή, πόσα ὥραια ἐπεισόδια! Μάζα παρουσιάζει τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καθεὶς προσώπου, ἀλλ' ἐφιστᾶ τὴν προσογήν του νὰ μᾶς φανερώσῃ τὸν ἐσωτερικὸν ἀνθρώπον. Ο δικιαρχὸς καὶ ἡ κόρη του, ὁ φιλάργυρος καὶ ὁ γυάλης του, ὁ «Ἄσσος στὴν ταβέρνα, η Ντίνα, εἶναι τόσοι γχακτήρες ἀξιοὶ παρατησήσεως, ψυχολογημένοι, ζωντανοί, ἀληθινοί.

Η περιγραφὴ τοῦ εἶναι σίντομος καὶ γοργή, ὡς πρέπει νὰ εἴναι εἰς τὰ ἀληθινὰ ἔργα. Δὲν διακόπτει ὁ συγγραφεὺς τὴν μοργήσιν του, ὅπως κάνουν πολλοί, μεγάλο γιὰ τὴν τέχνη ἐλλάτωμα, γιὰ νὰ μᾶς περιγράψῃ στὸ πλέον τραγικὸ μέρος του διηγήματος κανενα φαινόμενον τῆς φύσεως. Εξακολούθει ἦσυχα καὶ ἀπροσποτήτα, μὲ δικαλήν καὶ ὠραίαν δημοτικήν, καὶ μᾶς παρουσιάζει τῇ φύσιν ἔκει ποῦ πρέπει κι' αὐτὴ νὰ λάβῃ μέρος.

Η «Ντίνα», ἡν καὶ εἶναι διήγημα ποῦ ἔχει πολλὰ ωραῖα μέρη, δύμως ἐδῶ κ' ἔκει ἔχει κάπιτο μικράς ἐλλειψεις. Τὸ τέλος πρὸ πάνων δὲν εἶναι δημιουργία τὸ περιμένει κανεὶς. Η λύσης τοῦ διηγήματος φαίνεται διτὶ ἐβασάνισε πολὺ τὸν συγγραφέα του καὶ τοῦτο τὸν ἔκαμε νὰ προστέξῃ εἰς τὸ ἀπίθανον.

Αλλὰ δι' αὐτὰς τὰς ἐλλειψεις μᾶς ἰκανοποιοῦν τὰ ἄλλα δύο δημητρίατα τοῦ βιβλίου: «Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τοῦ Εὐτυχίου Χαρούμενου» καὶ «Ἐκεῖ ποῦ ἐδύσεται πάντα διῆλιος». Αὐτά, ο καθένας ἡμπορεῖ νὰ τὸ ὄμοιογήσῃ, εἶναι τέλεια εἰς τὴν σύλληψιν, εἰς τὴν ἴδεαν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐνόπλος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἔως τὸ τέλος. Τὰ πάντα παρατηρεῖ, ὅλα τὰ ψυχολογεῖ, παντοῦ μᾶς φανερώνει μίαν ἀλήθειαν μὲ ἀπλότητα ἀξιοθαύμαστον, ὁ συμπλέστατος αὐτὸς νέος ὁ ὄποιος, σὲ τόση μικρὰ ἡλικία, μᾶς λέει τόσα πολλά, δύσα δὲν θὰ ἔξευξε νὰ μᾶς πῆται πλέον δόκιμος διηγηματογράφος.

Στέφανος Μαρτζώκης

* * *

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Περιέργω.— Η τετραχρωμία εισίχθη, ἐν «Ελλάδι, πρώτην φοράν. διὰ τῆς «Πινακοθήκης» ως καὶ ἡ φωτοτυπία. Η μὲν φωτοτυπία ἀπὸ τοῦ α' τενχούς, ἡ δὲ τετραχρωμία πρὸ διετίας ὅταν ἐξεδόθη ὑφ' ἡμέων ὁ «Ἀγγελος τοῦ Μαραθώνος», ὁ δωριθεῖς εἰς τοὺς συνδρομητάς μας. Αρφότεραι αἱ ἔργασίαι εὑγένοντο ὑπὸ τοῦ κ. Παπαγιαννοπόδου.

Έκτυποι

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,, — “ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,,

ΚΟΜΨΟΝ, ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ, ΠΛΟΥΤΙΟΝ ΕΙΣ ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Θὰ είνε ἡ ὠραιοτέρα φιλικὴ ἀνάμνησις.

Θὰ είνε κόσμημα παντὸς γραφείου.

Διηγήματα. — Δράματα. — Κωμωδίαι. — Μελέται ιστορικαὶ καὶ ἀρχαιολογικαὶ. — Ήδογραφίαι. — Σάτυραι. — Ποιήματα κ.τ.λ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν. Διὰ τοὺς προπληρώνοντας δραχ. 2.

Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν συμφωνίαι ἴδιαίτεραι.

